

ЯК ПРАЦУЕ ТРАНСПАРТ У ПАЧАТКУ ГОДА?

Дзяржаўнае прадпрыемства «Мінсктранс» праінфармавала, як будзе працаваць у пачатку студзеня наступнага года гарадскі пасажырскі транспарт у сувязі з пераносам рабочых дзён.

Так, 1–2, 5–7 і 12 студзеня аўтобусныя маршруты будуць перавозіць пасажыраў па графіку нядзельных дзён. Тралейбусныя маршруты 1–2, 7 і 12 студзеня таксама будуць запланаваны як па графіку нядзельных дзён, а 5–6 студзеня — як па суботах.

Сяргей РАСОЛЬКА.

НАВАГОДНІ ПАДАРУНАК АД БАНКАЎ

Найбуйнейшы банк Беларусі з 4 снежня прапануе кліентам адразу некалькі новых дэпазітаў у айчынай валюце, паведамлілі рэдакцыі ў прэс-службе Беларускабана.

Цяпер уклад «Гарантаваны даход» з тэрмінам захоўвання 35 дзён прапануецца кліентам пад 43% гадавых (па раней прынятых падобных укладах такі памер працэнтнай стаўкі будзе дзёйнічаць з даты аўтаматычнага перазаключэння на новы тэрмін). Дэпазіт «Прырыўтэт» з тэрмінам захоўвання 3 месяцы і «Інтэрнэт-дэпазіт» прадугледжвае атрымманне 45% гадавых.

Гэтымі днямі Беларусбанк падрыхтаваў новы фінансавы прадукт — уклад «Навагодні», дзе прадугледжаны нават павышальныя працэнты. За першы месяц захоўвання гэтага укладу кліент атрымае 44% гадавых, другі — 45% гадавых, а за трэці месяц захоўвання — ужо 46% гадавых. Спецыялісты банка паведамляюць, што з 4 снежня па 2 студзеня (уключна) адноўлены прыватны гашовыя срэдкаў на тэрміновы банкаўскі ўклад (дэпазіт) у беларускіх рублях «Інтэрнэт-дэпазіт-Прэзент» з працэнтнай стаўкай 44% гадавых. Разам з тым, у прэс-службе ўдакладнілі, што працэнтная стаўка па ўкладах (дэпазітах) можа быць зменена банкам у аднабаковым парадку ў адпаведнасці з дагаворамі банкаўскіх укладаў.

Сяргей КУРКАЧ.

ПАЖАР ВЫЯВІЛА АЎТАМАТЫКА

У Мінску добраахвотная пажарная дружына ліквідавала пажар у інтэрнаце, які выявіла аўтаматыка.

А палове 11 вечара ўрач паведаміў у цэнтр аператыўнага ўпраўлення Мінскага гарадскога ўпраўлення МНС пра шпіталізацыю мужчыны з атручэннем прадуктамі гарэзны. Пацярпелы пражываў у інтэрнаце № 1 адкрытага акцыянернага таварыства «Мінскі завод Кастрычніцкай рэвалюцыі». На другім паверсе дзевяціпавярховага будынка загарэлася маёмасць. Спрацавала сістэма аўтаматычнай пажарнай сігналізацыі, паведамленне паступіла на пульт дзяжурнаму ліфцёру. Жыльцы, якія ўваходзілі ў добраахвотную пажарную дружыну інтэрната, пры дапамозе вогнетушыцельна ліквідавалі загаранне. Яны ж выратавалі мужчыну 1961 года нараджэння, які быў у пакоі. Мяркуюцца, што прычынай здарэння магла стаць неасцярожнасць з агнём пацярпелага, які быў нападлітку.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ «ВІКІНГ»

Прадстаўнікі беларускага, малдаўскага, літоўскага і ўкраінскага чыгуначных ведамстваў абмеркавалі ў Магілёве ўмовы курсіравання цягніка камбінаванага транспарту «Вікінг».

Першы такі цягнік быў сфарміраваны 10 гадоў таму ў Адэсе. У 2012 годзе да праекта «Вікінг» далучыліся чыгуначная адміністрацыя Балгарыі, а ў 2013 годзе — Малдова. Цягнік камбінаванага транспарту «Вікінг» праходзіць праз Украіну, Беларусь і Літву. Шлях злучае марскія кантэйнерныя лініі Балтыйскага рэгіёна з аналагічнай сістэмай Чорнага і Міжземнага мораў. Рух цягніка ажыццяўляецца па ўзгодненым цвёрдым графіку з забеспячэннем аператыўнага кантролю на ўсім шляху. У дастаў уключаюцца платформы з буйнагабарытнымі кантэйнерамі.

Удзельнікі нарады абмеркавалі пытанні эксплуатацыі цягніка «Вікінг» за 10 сёлетніх месяцаў, тарыфныя ўмовы на перавозкі грузаў на 2014 год, далейшыя развіццё праекта. З гэтай мэтай на сустрэчу былі запрошаны прадстаўнікі чыгуначных адміністрацый Турцыі і Румыніі. Іх удзел дазволіць наладзіць эфектыўную перавозку грузаў паміж Скандынавіяй і краінамі Чарнаморскага рэгіёна.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

КАНФІСКАВАЛІ РУЖ НА 2,7 МІЛЬЯРДА

Больш як 89,4 тысячы кантрабандных руж канфіскавалі віцебскія мытнікі. Свежыя кветкі везлі з Латвіі ў Расійскую Федэрацыю.

— Ружы вырасілі ў Галандзі, а таксама Кені, Эквадоры, Калумбіі. У выніку мытнага надгляду выяўлялася, што колькасць кветак значна перавышае заяўленую ў транспартных (перавозачных) і камерцыйных дакументах. Праводзіцца далейшая праверка, — паведамліў у адзеле ідэалагічнай працы Віцебскай мытні.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ВЫБУХНУЎ... ДЭЗАДАРАНТ

У сталіцы 21-гадовы хлопец атрымаў апёкі, пакінуўшы балончык дэзадаранту каля ўключанай газавай плыці. Вядома, той выбухнуў.

Пасля гэтага загарэліся ручнік і нацяжная столяр. Хлопец пачаў тушыць агонь і атрымаў апёкі перадплеччаў, левай ступні і перадыняй брушчой сценкі 1–3 ступеняў. У момант здарэння ў кватэры знаходзілася таксама бабуля хлопца 1929 года нараджэння. Пенсіянерка не пацярпела. Падроздзялены МНС не прыцягваліся.

АДКУЛЬ У КАЛЕКТАРЫ ЎЗЯЛАСЯ МАСЛЕНАЯ ПЛЯМА?

У Барысаве ў гарадскім ліўневым калектары мясцовы хіжар знайшоў масленую пляму.

— А палове сёмай гадзіны вечара ён ананімна распавеў выратавальнікам, што адчуваецца моцны пах дызельнага паліва паблізу гарадскога ліўневага калектара, які выходзіць да Бярэзіны, — паведаміў у Мінскім абласным упраўленні МНС. — Прыбыццё падроздзялены пераканаліся ў праўдзівасць слоў заяўніка. Калектар выходзіў у канаву, з якой ліўневыя сцёкі траплялі ў раку. Масленая пляма была відаць у трубе і канаве, на паверхні Бярэзіны іх не было. Выратавальнікі ўстанавілі ў канаве бонавыя загароды і сабралі 50 літраў забруджанай вадкасці. Пасля гэтага раскідалі па паверхні пілаванне, якое пасля сабралі для далейшай утылізацыі. Работнікі Барысавскага раёйнай інспекцыі прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя ўзялі пробы ґрунту і вады з ракі і канавы.

Сяргей РАСОЛЬКА.

СОЛЬ «ПЕРАЎТВАРЫЛАСЯ» Ў...

Супрацоўнікі Віцебскай мытні канфіскавалі дарагое рэчыва, якое выкарыстоўваецца ў харчовай прамысловасці і касметалогіі, коштам больш як 1,3 мільярда рублёў.

У рэспубліканскім пункце мытнага афармлення «Бігосава-1» перавозчыкам з Літвы да мытнага афармлення быў прад’яўлены аўтамабіль «Рэно» з грузам «підрасульфід натрыю». Агульная вага тавару — больш як 19,1 тоны. Але падчас правядзення мытнага надгляду ў кантэйнеры знайшлі касантанаву камедз, якая шырока выкарыстоўваецца ў харчовай прамысловасці (у якасці загусцальніка і стабілізатара), а таксама ў касметалогіі — для ўвільгатнення скуры, — паведамілі ў мытні. Кантрабандны груз канфіскаваны.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ФАКТЫ

ПАДЗЕЛІ

НАВІНЫ

ФАКТЫ

ПАДЗЕЛІ

НАВІНЫ

КОШЧЫН ДОМ,

АБО ХТО, КАЛІ НЕ Я?

Так лёгка здзейсніць добрую справу. Перавесці бабулю праз дарогу ці дапамагчы сябру. Знаходзяцца і тыя, хто дапамагае пенсіянерам, інвалідам, дзецям, якія засталіся без бацькоў. Але дабрыйна патрэбна не толькі людзям. І гэта, як ніхто, разумеюць валанцёры першага ў краіне прыватнага прытулку «Суперкот».

Кожны год на вуліцах Мінска з’яўляецца ўсё больш і больш катоў, ад якіх пазбавіліся гаспадары. У кожнага вусагата свая сумная гісторыя...

Боні валанцёры падаралі ледзь жывога ў мінскім парку, пад кустом. «У ката няправільны рызык, хутчэй за ўсё яго выбракавалі гаспадары. Нягледзячы на тое, што кот пародзісты — перс, — чытаю на форуме прытулку гісторыю ката Боні. — Лічынкі мух кішэлі пад поўсцю і елі жыўцом няшчаснае стварэнне. Пах стаў жудасны, ванітны... Мы думалі, што кот ужо не жывы... Але Боні раптам замураўка. Маўлю, не хачу паміраць, дапамажыце, калі ласка... Павезлі яго да ветрынара. Спачатку спрабавалі аглядзець яго ў кабінце ўрача, але калі чарыякі паспыліліся кукламі на стол, вымушаны былі перамясціць у вану. Уласна, там усё лячэнне і адбывалася. Пасля водных працэдур ката загарнулі ў пляшкі, і ён пачаў удзячна муркаць! Самі ўрачы здзівіліся.

Падобных гісторый тысячы. Галоўнае, лічаць валанцёры з прытулку «Суперкот», каб у іх быў шчаслівы канец.

Да выратавання беларускіх катоў падключоўца інашаземцы

Адчыняюцца дзверы, і з усіх бакоў на мяне глядзяць цікавыя каціны вочкі. У прытулку «Суперкот», дзе сёння 42 гадаванцы, мяне сустракае Віталь, які мае непасрэднае дачыненне да стварэння прытулку.

Прытулак быў арганізаваны ў 2009 годзе, — распавядае Віталь. — У 2010-м мы зарэгістравалі арганізацыю «Маладзевеа грамадскае аб’яднанне аматараў жывёл «Суперкот», таму што ў нас некамерцыйны праект, грошай не прыносіць. Кожны год больш за тысячу жывёл праходзіць праз нашу арганізацыю. У прытулку тры пакоі. Спачатку

каты трапляюць на каранцін, дзе мы за імі назіраем, кансультуемся з ветэрынарамі. Каранцін працягваецца як мінімум два тыдні — за гэты час большая частка нюансаў, звязаных са здароўем, становіцца зразумелай. Пасля каты пераязджаюць у другі пакой, дзе за імі таксама уважліва назіраюць. У трэцім пакоі знаходзяцца коцікі, якія шукаюць новых гаспадароў. Людзі, якія збіраюцца ўзяць ката, праходзяць кастынг і самоўе.

Каты ад нас трапляюць па-рознаму, але часцей праз арганізацыю «Фаўна горада», з якой мы цесна супрацоўнічаем.

— На жаль, у «Фаўне горада» не заўсёды ёсць магчымасць доўга трымаць катоў у сабе, і яны перадаюць іх нам, — працягвае Віталь. — Праўда, і ў нас абмежаваная колькасць месцаў. Таму цяпер мы ўладкоўваем нашых катоў нават у іншыя краіны. Маскоўскія валанцёры звярнуліся да нас з прапановай дапамагчы. Мы адгукнуліся і арганізавалі першую вандроўку для 5 сабак. Падключыліся валанцёры з Піцера. Сёння працуюць і з кіеўскімі прытулкамі. Усёго ў Маскву, Пціер і Кіеў мы адправілі 94 сабакі і 53 каты. Два сабакі паехалі жыць у Галандыю, некалькі апынулася ў Германіі. Часта людзі не разумеюць, чаго валанцёры з іншых краін дапамагаюць катом і сабакам з Беларусі.

Не ўсім катом камфортна ў нас... Аднойца ад сардэчнага прыступу загніла котка, яна не змогла перажыць здраду гаспадароў. Вельмі важны элемент — ласка. Кожнага трэба глядзець, з кожным трэба пагаварыць.

Даведка «Звязды»

«Фаўна Горада» — камунальнае вытворчае дзяржаўнае прадпрыемства. Функцыянуе з 2004 года. Прадпрыемства ажыццяўляе: адлю безнаглядных жывёл (сабак, катоў) па заяўках жыллёва-эксплуатацыйных службаў і іншых арганізацый; падбор траўмаваных жывёл на тэрыторыі Мінска; прыём непатрэбных і знойдзеных жывёл ад насельніцтва, часовае ўтрыманне адлоўленых безнаглядных жывёл (не менш за пяць дзён).

■ Спартыўная экзотыка

Калісьці вельмі даўно студэнт англійскага каледжа падчас футбольнага матча парушыў правільны — схпіў мяч рукамі і пабег да вароты саперніка. Лічаць, што з гэтай падзеі пачалася гісторыя рэгбі. Праўда гэта ці проста забавная легенда, спецыялісты спрачаюцца дагэтуль. Спрачаюцца... і раз на чатыры гады лепшая рэгбіяў зборная свету ўручаюць трафей, названы ў гонар студэнта-праваларушальніка, — Кубак Уэба Эліса. Хто нумар адзін у гэтым відзе спорту, традыцыйна вырашаюць паміж сабой Новая Зеландыя, Аўстралія і ПАР. Еўрапейскім камандам умяшчаць ў гэтую «бітву кантынентаў» амаль немагчыма, за выключэннем хіба толькі Англіі ды Францыі. Якое тады месца на рэгбіінай карце Еўропы займае Беларусь, дзе гэты від спорту з’явіўся толькі ў XXI стагоддзі? Разабрацца ў гэтым карэспандэнту «Звязды» дапамагае Аляксандр ДАНЬКО, адзін з пачынальнікаў рэгбі ў Беларусі, кіраўнік, трэнер клуба «Вепрукі» і выканаўчы дырэктар Беларускай федэрацыі рэгбі.

АД АМАТАРСКАЙ КАМАНДЫ ДА СПАРТЫЎНАЙ ФЕДЭРАЦЫІ

— Упершыню беларусы пачалі гуляць у рэгбі ў далёкія 1930-я гг. Гэта былі навушчоны тэхнікума фізкультуры (цяпер — Беларускае дзяржаўнае ўніверсітэт фізічнай культуры). Але далей справа не пайшла, і пра гэты від спорту ў нас забылі. Пакуль у 2005 годзе ў Мінск з Паўднёва-Афрыканскай Рэспублікі не прыехаў Якабус Петрус Вандэрберг. Ён — былы прафесійны рэгбіст, і ў Беларусі яго «занесла» па працы. Тут ён сабраў першую беларускую каманду па рэгбі, якая нават паспела прыняць удзел у міжнародным турніры ў Польшчы. Але праз тры гады спадар Вандэрберг быў вымушаны вярнуцца дадому, і каманда распалася. Аднак незалежна ад яе неўзабаве ўзнікла іншая. Мой сябар выступаў за прафесійную рэгбіюную каманду СКА (Санкт-Пецярбург), ён мяне і зацікавіў гэтай гульні.

І вось аднойчы на рынку я купіў мяч для рэгбі — ведаецца, проста не змог праціць міма! Пачаў шукаць хлопцаў, каб пагуляць, паступова сабралася каманда, у склад якой, дарэчы, увайшлі і тыя спартсмены, якія калісьці займаліся пад кіраўніцтвам паўднёваафрыканца. Прыкладна год мы гулялі выключна для сабе, але потым пачалі задумвацца: «А чаму б не зарэгістраваць нашу каманду?». Так у 2009 годзе ўзнік першы рэгбіны клуб у Беларусі — «Вепрукі». Пачалі выяздацца на спаборніцтвы, удзельнічалі ў чэмпіянатах Украіны, Літвы. І хутка зразумелі, што трэба пераходзіць на новы ўзровень — развіваць гэты від спорту не толькі ў сталіцы, але і ў іншых гарадах краіны. З гэтымі мэтамі і стварылі Беларускую федэрацыю рэгбі, якая сёлета адсяцкавала свой першы дзень нараджэння.

— **Няколькі цяжка было з нуля заснаваць спартыўную федэрацыю?**
— Сабраць дакументы і звярнуцца з імі ў Мінст — гэта не праблема. Няпроста было выканаць пэўныя ўмовы. Напрыклад,

пасля гэтага да нас і дома пачалі ставіцца больш сур’ёзна. Але наша кіраўніцтва таксама можна зразумець: нейкія энтузіясты стварылі федэрацыю, патрабуюць да сабе ўвагі, ды яшчэ і прэтэндуць на дзяржаўныя датцыі, бо рэгбі — гэта алімпійскі

знайці аднадумцаў у рэгіёнах, каб даказаць, што рэгбі цікавае не толькі мінчанам. Без гэтага пункта ніхто не зарэгіструе новае грамадскае аб’яднанне. Адшукалі энтузіястаў у Брэсце, Рэчыцы, Псіяў, а ў Гродне. Так пачалі з’яўляцца каманды ў іншых беларускіх гарадах. А ў Мінсворце, дарэчы, на той момант ужо ведалі пра нас. Некалькі гадоў таму на клуб выйшла адна ірландская каманда, якая захачела згуляць з намі таварыскі матч. Тады мы ўпершыню звярнуліся ў Міністэрства спорту, каб уладзіць пытанні з візамі для гасцей. На жаль, ірландцы так і не прылціцелі, затое з тае пары мы пачалі кантактаваць з міністэрствам, каб яны бачылі, што мы не стайм на месцы, развіваемся.

— **А на еўрапейскім узроўні атрымалі прызнанне?**
— Адразу пасля рэгістрацыі федэрацыі мы паставілі перад сабой мэту — трапіць у Еўрапейскую асацыяцыю рэгбі (цалкам — FIRA-AER. — Аўт.). Уяўляецца, з усёй Еўропы, напэўна, толькі 5–6 краін не ўваходзілі ў FIRA-AER, і Беларусь у тым ліку! Таму запрасілі да нас дэлегацыю Міжнароднага савета рэгбі, куды ўваходзіць і Еўрапейская асацыяцыя. Прыехалі, пераканаліся, што мы — маладая рэгбіяная краіна, якая развіваецца... А ўжо сёлета на кангрэсе ў Швецыі Беларусь прынялі ў FIRA-AER. Шчыра ка-

Зняць ката з дрэва — задача для альпініста

— Многія нашы валанцёры — рэдкія спецыялісты, які працягвае Віталь. — Напрыклад, Вольга — практычна адзіны чалавек, здольны, дзякуючы альпінісцкім навыкам, зняць ката з дрэва. Быў выпадак, калі ката давялося даставаць з вентыляцыі ў корпусе Беларускага дзяржаўнага эканамічнага ўніверсітэта.

Мы бярэм пад апеку знясіленых, траўмаваных катоў, кацянят без мамы. У прытулку ёсць каты без хваста, без вачэй, з траўмаванымі канечнасцямі, адзін кот са зламанай сківіцай, які сам есці не можа, двухмесячнае кацяня без лапкі. На лячэнне ідзе шмат срэдкаў і чалавечы сіл. Таму мы будзем рады дапамозе валанцёраў, якія не баюцца цяжкасцяў. Прытулак існуе на ахвяраванні: толькі за арэнду памешкання мы кожны месяц плацім 500 еўра. Шмат грошай ідзе на яго, лекі.

За апошні год у прытулку шмат што змянілася да лепшага. Мы правялі рамонт у трэцім пакоі, набылі новыя клеткі, замянілі падлогавае пакрыццё. У прытулку ўсталювалі новыя вокны, цалкам заменена электраправадка, устаноўлены бяспечныя абагравальнікі. Усё гэта стала магчымым дзякуючы неаб’яковым людзям, валанцёрам, якія знаходзяць час пасля працы прыходзіць у прытулак. Дзяжурства ўключае ў сабе вільготную прыборку ўсіх клетак і памышканняў, мыццё місак для прыёму ежы, кармленне жывёл.

Не ўсім катом камфортна ў нас... Аднойца ад сардэчнага прыступу загніла котка, яна не змогла перажыць здраду гаспадароў. Вельмі важны элемент — ласка. Кожнага трэба глядзець, з кожным трэба пагаварыць.

каб паменшыць страс, каб каты пачалі дзярваць.

Прытулак «канлайн»

Сёння з’явілася магчымасць назіраць за жывёламі прытулку, не выходзячы з дому. — У пакоі № 1 была ўсталювана вэб-камера, — распавядае Віталь. — Арганізоўваецца трансляцыя сюжэтаў пра жыццё насельнікаў прытулку, працу валанцёраў. Гэта, спадзяюся, дапаможа камусьці знойсці сябе ў якасці валанцёра, а можа, сустрэць аднаго сябра ці проста адпачыць душой, назіраючы за жывёламі прытулку.

Дзякуючы нашай працы, каты знаходзяць новы дом, атрымліваюць другі шанц. Я часта чую, што наша праца не патрэбна, што мы ўсё роўна не здолеем дапамагчы ўсім. Часткова гэта праўда, усім мы не дапаможам, але калі будзе выратаваны нават адзін кот, гэта ўжо перамога. А мы кожны год ратуем тысячы катоў.

А тым часам...

У Мінску абвешчаны вышук скуралапа.

Яго ахвяры знойдзены ў розных раёнах Мінска, але большасць — у мікра-раёне Серабранка. Напрыклад, сабака з цалкам садранай скурай, прабітым страўнікам і ідрэзанымі вушамі... Было знойдзена маленькае кацяня з адсечанымі лапамі і ранай на шыі. Складана паверыць, што гэта зрабіў здаровы чалавек. Хутчэй за ўсё, мінскі скуралуп псіхічна хворы. Але ад гэтага яго ахвярам не лягчы. Вельмі важна жа мага хутчэй знайсці забойцу, каб спыніць гэты здзек з бездапаможных катоў і сабак. Барацьбу са скуралупам распачаў мінчанін, які

прапанаваў узнагароду за інфармацыю аб месцы знаходжання злычынца памерам у тысячу долараў.

Пункт гледжання

Маша, працуюе валанцёрам у прытулку паўтара года:

«Даведалася аб прытулку ад свайго сябра. Адразу зайшла ў інтэрнэт, каб знойсці больш падрабязную інфармацыю, пабачыла фотаздымкі катоў — і захапілася! Я прыходжу ў прытулак 1 раз на тыдзень на дзяжурства, акрамя таго, пішу тэксты пра коцікаў і раскідаю па сацыяльных сетках. Мяне часта пытаюцца, навошта мне ўсё гэта, а я заўсёды адказваю: «Хто, калі не я?»

Аксана, працуюе валанцёрам з ліпеня 2009 года:

«Калісьці праходзіла акцыя ў падтрымку бяздомных жывёл, у ёй удзельнічалі і дзяўчаты з прытулку «Суперкот». Арганізацыя, якая праводзіла акцыю, забараніла прытулку збіраць ахвяраванні. Мяне гэта здзівіла і абурыла, пасля гэтага я стала валанцёрам. Я прыходжу да жывёл і кожны раз адчуваю, як моцна я там патрэбна. Чалавек, нават самы нямоглы, у стане пра сябе паклапаціцца, атрымлівае хай і невялікую, але ўсё ж пенсію, а жывёлы цалкам залежаць ад людзей.

Юля, толькі пачала працавае валанцёрам:

«Я вельмі люблю жывёл і ніколі не ставілася да іх абыякава. Галоўнае — не проста казаць «Я хачу дапамагчы», а прыйсці і рэальна папрацаваць, толькі такое спачуванне сапраўды прынясе карысць. У мяне самой дома жывуць два сабакі і два каты, я іх вельмі люблю. Хоцця падараваць гэтую любоў я мага большай колькасці жывёл».

Надзя ЕМІЛЯННАВА.

РЭГБІ: ХУЛІГАНЫ — НА ПОЛІ, ДЖЭНТЛЬМЕНЫ — У ЖЫЦЦІ

жучы, пасля гэтага да нас і дома пачалі ставіцца больш сур’ёзна. Але наша кіраўніцтва таксама можна зразумець: нейкія энтузіясты стварылі федэрацыю, патрабуюць да сабе ўвагі, ды яшчэ і прэтэндуць на дзяржаўныя датцыі, бо рэгбі — гэта алімпійскі

ЛІКБЕЗ:

Рэгбі ўзнік у Англіі на пачатку XIX стагоддзя. Малая радзіма гульні — горад Рэгбі (англ. — Rugby).

Самыя папулярныя разнавіднасці рэгбі — рэгбі-15 (класічны) і рэгбі-7 (алімпійскі). У рэгбі-15 гуляюць па 15 чалавек у кожнай камандзе два таймы па 40 хвілін. У рэгбі-7 — па 7 гульцоў у камандзе і два таймы па 7 хвілін.

Буйнейшыя спаборніцтвы ў Еўропе: Кубак шасці нацый (удзельнічаюць наймацнейшыя рэгбіяны дзяржавы — Англія, Ірландыя, Італія, Уэльс, Францыя і Шатландыя) і Кубак еўрапейскіх нацый (у рэгбі-15 — сем дывізіёнаў, у рэгбі-7 — два; абодва рэгбі будзе выступаць у сёмым і другім дывізіёнах адпаведна).

Ціхаакіянскае рэгбіён — лідар у рэгбі. У Новай Зеландыі, на Самоа, Тонга і Фіджы — гэта нацыянальны від спорту. Гэткі ж статус гульні мае ў Грузіі і Уэльсе (грузіны пяць